

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XXXIV. Differentia 7. Iure civili locator finito tempore locationis domum alii
locare potest, etjam invito primo conductore:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

exemplum venditionis habeat necessitatem tradendi. Quod autem de interesse prestando à quibusdam objicitur, Duarenus, & quidam alii sic accipiendum vult, si desit facultas rem ipsam tradendi, & hanc distinctionem communem omnium ferè doctorum esse Glossa arbitratur. Ceterationi & æquitati, propior est,posito quod supra in *different.*

XXVIII. probavimus, ex omni pacto jam nudo conscientia obligationem nasci, cui contrahens absque gravitate contravenire non possit. Hinc enim necessario consequitur, venditori premissis viarum ambagibus, sinceram promissioni suæ insistendum, quæ pretio accepto dicit, emptori in raanus rem esse tradendam.

XXXIV.

DIFFERENTIA 7.

Iure civili locator finito tempore locationis domum alii locare potest, et jam in viso primo conductore: l. Ne cui, C. Locati. Sed Iure Canon. si primus inquilinus sit scholaris, prohibetur alteri scholari locare sine consensu primi,

c. Ex rescripto, de loc. & conduct. Bart. 100.

Ioann. Bapt. à S. Blas. 124.

I. **L** Ex *Ne cui, C. de loc. & cond. ita* loquitur: Ne cui liceat, qui aliquam domum alienam, vel locum, vel ergasterium nomine conductionis accepit, alteri, qui post eum domini voluntate ad eandem conductionem accessit, litem inferre, quasi rem illicitam, aut agenti damnosam tentaverit. Si alicui, *ait Glossa*, conduxerim domum meam vel ergasterium usque ad annum, & in sequenti anno nolo eidem locare sed alteri, an possit mihi, aut illi, cui locavi, aliquam questionem movere? *Respondet*, quod non: & si contra fecerit, si vilis persona est, verberatur, & in exilium mittitur; si nobilis, punitur in decem libris argenti. Nemo enim invitus rem suam alii locare tenetur, excipiuntur tamen prædia fiscalia, *l. Congruit, C. de locatione prædiorum civil. vel fiscalium*, illa enim plus licitanti addicuntur. Item scholaris *c. Ex rescripto, de loc. &*

conduct. quo in loco arguuntur magistri & scholares, qui finito tempore locationis domicilia conducunt invitis inquilinis, vel super conducendis aliorum hospitium in laesionem & præjudicium habitantium audent hospitem convenire, nequam constat tempus conductionis lapsum esse; vel inquilini in hoc suum favorem præstiterint, & consensum. Quod privilegium singulis annis in communi audientia magistrorum & scholarum recitandum præcipitur à *Clem. III. penult. sic*, qui, quòd ante supremam dignitatem gentilitio nomine scholaris vocatus esset, erga scholares animi sui benevolentiam eo rescripto declarare voluit. *Arnold. Ferron. l. Comment. tit. 3. de locat. §. 1.*
II. Neq; obstat, quòd *Glossa* quosdam scholares veteres conductores præterendos esse novis in conductione domus; atq; ita limitari legem, *Ne cui, C. de loc.*

fit. quia intelligendum est, quando antiquus scholaris vult præferri novo conditori, non scholaris; secus quando uterque scholaris est, quia hunc dominus poterit domum suam locare, cui voluerit. Ita Barb. in c. cit. Ex rescripto, de loc. & conducto. Item ad l. 1. Part. 7. n. 51. ff. Solutio Matrimon.

XXXV.

DIFFERENTIA 8.

Jure civili Emphyteuta, qui triennio canonem non solvit, expelli potest.

l. 2. C. de jure emph. At jure Canonico biennium illi constitutum est permissa mora purgatione, c. Propter, de loc. & conducto.

Bartol. 101. Io. Bapt. à S. Blasio 40.

I. Emphyteusis implantationem, seu initionem denotat, quia fundus eo sine locatur colono, ut segete, vel arboribus conferat. Hinc ad significandum contractum accommodatur, qui contractus est concessio rei immobilis cum translatione domini utilis retento directo sub onere solvendi annuè certam pensionem, seu canonem. De hoc Bartol. & alii DD. communiter affirmant, si canon spatium triennii ab Emphyteuta seu colono non solvatur, ab emphyteusi, cum hominis privati est, excidere: si verò Ecclesiæ sit per biennii omissionem permissa tamen moræ purgatione. Elapso igitur prædicto tempore integro, & non antè, privari potest, quamvis pensio, seu Canon minimi valoris sit. Neque enim hic de lucro, aut commodo, sed recognitione utilis domini agitur. Ignorantiæ tamen habenda ratio est, quæ, si omissioni causam dederit, à culpa emphyteutam liberat, ut contingere potest in hærede, vel successore.

II. In emphyteusi ecclesiasticâ (intellige, cum res in emphyteusin data Ecclesiæ alicujus, aut pii loci est) qui

duobus annis constitutum canonem præstare negligit, nec celeri satisfactione moram purgavit, emphyteusin amittit. c. Potuit, de loc. & condu. Censetur autem celeri satisfactione uti, quante litis contestationem canonem exhibet, intellige, de verâ litis contestatione, & non de eâ, quam facit judex in oblatione libelli. Sic igitur omittens solvere, aut solutionem neglectam excusare, emphyteusin amittit, sub conditione scilicet, si dominus proprietatis velit, ita, ut eo volente retrotrahatur pœna ad diem commissi delicti. Adde, quòd emphyteuta in morâ & culpâ esse censetur, etiamsi dominus seu proprietarius pensionem non exigat, nec moneat cessantem. v. Iul. Clar. l. 4. §. Emphyteusis, q. 8. Gutier. Consil. 43. n. 9. Rebell. de oblig. iustit. par. 2. l. 13. q. 12. Fachina. l. 4. c. 96. Azor. 10. III. l. 10. c. 7. Less. c. 24. dub. 9. Laym. l. 3. Trañ. 4. c. 23. n. 8. Gaill. l. 2. obs. 48. n. 4. Palao de iust. commut. disp. 10. puncto 10. Bronchorst Cent. 1. assert. 82. Vallens. l. 3. Parat. tit. 18. §. 2.

F3

XXXVI. DIF-